

Baselineundersøgelse

Befolkningens viden om
og holdninger til
seksuelle overgreb mod børn

RESUMÉ

Udarbejdet på baggrund af et kvalitativt studie,
samt data fra en telefoninterviewundersøgelse i 2012

Udarbejdet af
Cecilia Petrine Pedersen

Udarbejdet for
Foreningen Meeqqat Inuunerissut / Bedre Børneliv
Januar 2014

Som ringe i vandet
– Baselineundersøgelse
Befolkningens viden om og holdninger til seksuelle overgreb mod børn

Udgiver
Meeqqat Inuunerissut / Bedre Børneliv, Postboks 1631, 3900 Nuuk
www.mibb.gl · mibb@mibb.gl

Udarbejdet af
Center for Sundhedsforskning i Grønland,
Statens Institut for Folkesundhed, Syddansk Universitet
Cecilia Petrine Pedersen, Camilla Gohr, Ingelise Olsen

Copyright © Meeqqat Inuunerissut / Bedre Børneliv og Statens Institut for Folkesundhed

Uddrag, herunder figurer, tabeller, citater, er tilladt mod tydelig kildeangivelse. Skrifter, der omtaler, anmelder, citerer eller henviser til nærværende publikation, bedes tilsendt til Meeqqat Inuunerissut / Bedre Børneliv og Statens Institut for Folkesundhed.

Oversættelse: Maybritt Lynge
Layout: Toorneq
Fotos: Forside: MIBB, Side 2: Helle Nørgaard
Nuuk, februar 2014
Elektronisk ISBN: 997238

Undersøgelse om befolkningens viden om og holdninger til seksuelle overgreb mod børn	4
Den kvalitative undersøgelse	5
Design og metode	5
Hovedkonklusioner	6
Telefoninterviewundersøgelsen.....	7
Design og metode	7
Hovedresultater	7
Hovedkonklusioner	11

Undersøgelse om befolkningens viden om og holdninger til seksuelle overgreb mod børn

Denne undersøgelse belyser befolkningens viden, holdninger og handleparathed i forhold til seksuelle overgreb mod børn. Der findes ingen lignende undersøgelser, der belyser dette emne blandt den brede voksne befolkning, hverken i Grønland eller andre steder. Rapporten er baseret på resultater fra to delundersøgelser af befolkningens viden om og holdninger til seksuelle overgreb mod børn i Grønland. Undersøgelserne er gennemført fra efteråret 2011 til efteråret 2012 forud for den treårige landdækkende indsats 'Som ringe i vandet', hvor det overordnede mål er at højne det grønlandske samfunds viden om seksuelle overgreb mod børn, samt skærpe holdningerne til seksuelle overgreb mod børn. Den første delundersøgelse er et kvalitativt studie baseret på semistrukturerede interviews af fagpersoner og lægpersoner om seksuelle overgreb. Den anden delundersøgelse er en landsdækkende telefoninterviewundersøgelse, som bygger på resultater fra det kvalitative studie. De to delundersøgelser fungerer som baseline inden påbegyndelsen af 'Som ringe i vandet'. Undersøgelsen er udarbejdet af Center for sundhedsforskning i Grønland, Statens Institut for Folkesundhed for organisationen Meeqqat Inuunerissut / Bedre Børneliv.

Tak til deltagerne og faglig sparring

Der er mange mennesker uden hvem, det ikke ville have været muligt at gennemføre denne undersøgelse. Vi vil først og fremmest rette en varm tak til alle informanterne fra den kvalitative undersøgelse, som har givet sig tid til at dele ud af deres faglighed, personlige erfaringer og refleksioner, samt alle deltagerne i telefoninterviewundersøgelsen. Der skal også gives en stor tak til de fagpersoner, som gav deres tid til at tale med os forud for den kvalitative undersøgelse. Vi vil desuden takke alle de fagfolk, der har givet en uundværlig sparring i udviklingen af spørgeskemaet til telefoninterviewundersøgelsen. Sidst, men ikke mindst, rettes en stor tak til telefoninterviewerne, som har ydet en engageret indsats i dataindsamlingen.

Den kvalitative undersøgelse

Design og metode

Det kvalitative studie blev gennemført i november og december 2011 i tre steder i Grønland udvalgt med henblik på at opnå geografisk spredning og repræsentation fra både by og bygd.

Det kvalitative studie blev indledt med 11 interview med nøglepersoner og fungerede som den indledende form for dataindsamling, hovedsageligt i Nuuk. Disse interview førte til rekruttering af informanter inden for hver forvaltning. Der blev, med udgangspunkt i en semistruktureret interviewguide, foretaget interviews med 22 fagfolk: to socialrådgivere, to politibetjente, to sundhedsplejersker, en sundhedspleje-assistent, en kredsdommer, fire pædagoger (heraf to ledende), en pædagogmedhjælper, en miljøarbejder, en psykolog, en forebyggelseskonsulent, en konsulent fra kriminalforsorgen, en præst, en lærer, en studievejleder på gymnasiet, en viceskoleinspektør og en samtaleperson (lærer).

Til rekruttering af lægpersoner blev "snowball-metoden" anvendt, hvor man benytter interviewpersonernes personlige kontakter og goodwill i deres vennekreds eller på arbejdspladsen i den videre rekrutteringsproces. Der blev gennemført semistrukturerede interviews med i alt 19 lægfolk med repræsentation fra både byer og bygder. Der var en forholdsvis stor variation i informanternes baggrund, hvad angår både uddannelse, beskæftigelse og civilstand, køn og alder. Dog er de helt unge (18-24-årige) ikke repræsenteret, dels grundet rekrutteringsstrategien med fokus på arbejdspladser, dels grundet eksamensperiode, som gjorde det svært at rekruttere de helt unge.

Den analytiske proces begyndte ved startskuddet til undersøgelsen og fortsatte undervejs i dataindsamlingen. Det analytiske arbejde inkluderede feltnotearbejde, og en hel del løbende mødeaktivitet med deltagelse af alle tre interviewere. Efter endt dataindsamling blev analysefasen intensiveret, og al interviewmateriale blev bearbejdet. Resultaterne blev kodet i temaer, nøgleord- og begreber. Denne intensive analytiske proces skabte en meningskondensering, hvor fra temaer og sammenhænge udfoldede sig.

Hovedkonklusioner

Den kvalitative, eksplorative undersøgelse belyser befolkningens viden om og holdninger til seksuelle overgreb mod børn, samt den offentlige holdning til, hvilke parter der er ansvarlige for nedbringelse af problemet.

Undersøgelsen viste:

- At der på trods af et forholdsvis bredt vidensniveau om seksuelle overgreb mod børn blandt befolkningen er et behov for at adressere, hvad et seksuelt overgreb er. Det er således uklart, hvornår der er tale om et overgreb, og hvilke ord og hvilken adfærd der er i orden, og hvilke, der ikke er – både i voksen til voksen-, voksen til barn- og barn til barn-relationen. Der er i forlængelse heraf et behov for at italesætte og diskutere, hvad et sundt seksualliv er.
- At der er behov for at sprogliggøre og informere om børns rettigheder, underretningspligt og hvilke konkrete tegn på seksuelle overgreb, man skal være opmærksom på hos børn.
- Den viden, som informanterne har om seksuelle overgreb mod børn, retter sig dels mod alvorligheden af forbrydelsen, dels mod årsagsforklaringer særligt rettet mod dårlige sociale forhold og social arv. Informanterne har overvejende en opfattelse af at krænkeren selv er en del af billedet på mistrivsel, samt at behandling af både krænker og den krænkede er vigtig.
- At ansvaret for, at børn har et godt liv, og for at handle ved mistanke om, at et barn omsorgssvigtes deles af alle. Informanterne føler sig moralsk forpligtet til at påtage sig et ansvar for børns vilkår. Både fagfolk og lægfolk har dog en forventning om, at myndighederne har de fornødne kompetencer og ressourcer til at håndtere sager, der allerede er det offentlige bekendt. Der, hvor tilliden til de offentlige myndigheders ansvar svigter, er signalværdien af en lav strafferamme, den mangelfulde støtte til anmelderen/ underretteren og bygdernes særlige udsathed, hvad angår ressourcer og støtte. I forlængelse heraf fremstår et behov for information om, at man som borger kan foretage en anonym underretning.
- At fagfolk på området har en tro på, at vidensniveauet generelt kunne blive bedre i befolkningen, og at kun et større vidensgrundlag kan danne basis for, at folk handler på, hvad de ser og hører. Dette gælder fagfolk, der selv er vidende om muligheder og ikke mindst ressourceknaphed i arbejdet med børn, der udsættes for seksuelle overgreb. Både de professionelle på området og andre fagpersoner, der direkte eller indirekte arbejder med børn, er derfor vigtige at inddrage, når indsatsen skal tilpasses lokale forhold, knowhow og ressourcer. Og særligt vigtigt er det at klæde fagpersoner, der har direkte kontakt med børn, på til at håndtere de professionelle udfordringer, der er i forbindelse med seksuelle overgreb mod børn og omsorgssvigt generelt.
- At manglen på menneskelige og økonomiske ressourcer, samt et besværliggjort tværfagligt samarbejde vidner om et behov for, at snitflader, fagligheder og kompetencer kortlægges og revideres efter behov. Målet med dette er, at forebyggelse, sagsbehandling og udviklingsarbejde på området kan fungere og fortløbende tage nye former og bidrage til en decideret kapacitetsopbygning i stedet for at bremse den enkelte fagpersons engagement.
- At et fokus på (flere) ressourcer gerne skal spille sammen med de menneskelige ressourcer, der er i befolkningen. Villigheden og paratheden til at engagere sig mere i bekæmpelsen af seksuelle overgreb mod børn er tydelig og bør medtænkes i indsatsens forskellige elementer og forankringen heraf. Undersøgelsen viste, at det formodentlig er modtagere af 'Som Ringe i Vandet', som netop kan være med til at sprede budskaber og handling.

Design og metode

Telefoninterviewundersøgelsen blev udformet som en landsdækkende undersøgelse blandt voksne. Undersøgelsen blev gennemført fra medio maj til ultimo august 2012. Spørgeskemaet, som blev anvendt i undersøgelsen, er udarbejdet på baggrund af det kvalitative delstudie, som bestod af interviews med fagpersoner og lægfolk om seksuelle overgreb. I telefoninterviewundersøgelsen er der indsamlet data blandt et bredt udsnit af befolkningen om viden, holdninger og handleparathed i forhold til seksuelle overgreb mod børn. Undersøgelsen omfatter oplysninger, som ikke findes i eksisterende undersøgelser og registre. Det anvendte spørgeskema indeholder overvejende nyudviklede spørgsmål, som er genereret på baggrund af den kvalitative undersøgelse og med inspiration fra informationsmateriale om seksuelle overgreb og andre undersøgelser. Spørgeskemaet er udviklet på dansk og oversat af fagkyndige personer til grønlandsk med fokus på at arbejde med forståelsen af de anvendte begreber på begge sprog. Spørgsmålene blev pilottestet for forståelse forud for dataindsamlingen. Desuden blev spørgsmålenes formulering og begrebsforståelse gennemarbejdet på begge sprog sammen med interviewerne ved et oplæringskursus.

Deltagerne i telefoninterviewundersøgelsen blev identificeret via en tilfældig stikprøve fra befolkningsstatistikregisteret ved Grønlands Statistik pr. 1. januar 2012. Der blev udtrukket 1.500 voksne (18+ årige). De 1.500 voksne blev udvalgt med henblik på at opnå svar fra et regionalt, alders- og kønsmæssigt repræsentativt udsnit af den voksne befolkning med bopæl i en bygd eller by i Grønland. Forud for telefoninterviewundersøgelsen blev deltagerne informeret ved et personligt brev. Henvendelser fra inviterede deltagere blev administreret af MIBB's projektkontor, samt telefoninterviewerne.

Ud af de 1.500 personer, der fik tilsendt invitationsbrev, bygger analyserne på i alt 699 interviewede deltagere, hvilket udgør en besvarelsesprocent på 47 %. I betragtning af undersøgelsens sensitive tema, samt manglende telefonoplysninger på 63 % af stikprøven, anses en besvarelsesprocent på 47 % at være tilfredsstillende. Besvarelsesprocenten blandt de 560 deltagere med oplyst telefonnumre fra Tele Greenland A/S var 68 %.

Interviewernes indtastede svar er blevet importeret direkte fra det elektroniske spørgeskemaprogram SurveyXact til statistikprogrammet IBM SPSS Statistics version 20.0. Data er, ud over tabeller over fordelinger, analyseret ved hjælp af krydstabuleringer og testet for hvorvidt der er en forskel mellem de valgte variable (statistisk signifikans).

Hovedresultater

- Godt 2 ud af 3 (69 %) af deltagerne kender nogen, der har været udsat for seksuelle overgreb som barn, procentvis flere kvinder end mænd.
- I alt 25 % af deltagerne har selv været udsat for seksuelle overgreb (34 % af kvinderne, 15 % af mændene):
- I alt 20 % var under 15 år, da det skete.
- I alt 33 % angiver, at krænkeren er blevet anmeldt, hvoraf godt halvdelen angiver, at krænkeren er blevet dømt.
- I alt angiver 17 % af de, der er blevet udsat for seksuelle overgreb, før de fyldte 15 år, at krænkeren er blevet dømt.

Omfanget af seksuelle overgreb kan også anskues ud fra hvor mange, der har haft en mistanke om eller kendskab til seksuelle overgreb mod børn uden at det er blevet rapporteret til det offentlige.

- I alt 29 % af deltagerne har haft en mistanke om, at et barn er blevet udsat for seksuelle overgreb, procentvis flere kvinder end mænd.
- Der er en sammenhæng mellem graden af deltagernes sociale engagement i nærområdet og andelen, der har haft en mistanke.
- Blandt dem, der har haft en mistanke om, at et barn har været udsat for seksuelt overgreb, har tre ud af fire fortalt nogen om deres mistanke.
- Deltagerne har hyppigst talt med egne venner, familie eller kollegaer om mistanken, og godt halvdelen har talt med en offentlig myndighed om mistanken.

- I alt 15 % angiver, at de har haft kendskab til, at et barn er blevet udsat for seksuelle overgreb, hvor det ikke er blevet rapporteret til en offentlig myndighed. Heraf har halvdelen fortalt nogen om sit kendskab. Majoriteten har talt med egne venner, familie eller kollegaer om det.
- Begrundelserne for ikke at tale med nogen om overgrebet er flere, men den hyppigste begrundelse er, at der ikke blev sagt noget af hensyn til offeret. Derudover at det var en viden, der var blevet fortalt i al fortrolighed af offeret, som ikke ønskede, at det skulle bringes videre. Endvidere går nogle af forklaringerne på, at det drejer sig om ældre sager, hvor offeret derfor er voksen.

Hvad er befolkningens opfattelse af problemets relevans?

- Både det kvalitative studie og telefoninterviewundersøgelsen viser, at der generelt er stor villighed og parathed til at engagere sig i indsatsen mod seksuelle overgreb mod børn.
- Seksuelle overgreb er et emne, der optager majoriteten af informanterne fra det kvalitative studie og deltagerne i telefoninterviewundersøgelsen.
- Telefoninterviewundersøgelsen viser, at både mænd og kvinder vurderer seksuelle overgreb mere som et generelt problem end et problem, der hvor de bor. Kvinder vurderer i højere grad end mænd seksuelle overgreb som et lokalt problem.
- Deltagerne uden tilknytning til arbejdsmarkedet vurderer i mindre grad end deltagerne i arbejde seksuelle overgreb som et lokalt problem. Ligeledes vurderer deltagerne bosat i en bygd i mindre grad seksuelle overgreb som et problem lokalt end deltagerne med bopæl i en by.
- Personligt kendskab til ofre for seksuelle overgreb har betydning for vurderingen af problemets størrelse. Således stiger problematiseringen af seksuelle overgreb med graden af personligt kendskab til seksuelle overgreb, både hvad angår seksuelle overgreb som et problem generelt i Grønland og hvad angår seksuelle overgreb som et problem i egen by eller bygd.

Hvad er befolkningens vidensniveau om seksuelle overgreb mod børn?

- Det kvalitative studie viser, at fagfolk peger på et behov for en større viden om seksuelle overgreb og underretningspligten i den almene befolkning.
- Telefoninterviewundersøgelsen viser dog, at stort set alle har viden om, at alle voksne borgere har pligt til at rapportere et overgreb til myndighederne, men at majoriteten af deltagerne i telefoninterviewundersøgelsen ønsker mere information om underretningspligten.
- Godt én ud af ti kender enten ikke til fagpersoners skærpede pligt eller mener ikke, at der er en skærpet pligt for fagpersoner.
- Kun én ud af tre kender til muligheden for at indgive en anonym rapportering til myndighederne. Flere peger på, at der er behov for vedvarende opmærksomhed og oplysning om seksuelle overgreb, hvilket bekræftes af, at knap to ud af tre ikke kunne komme i tanke om en kampagne eller anden information om seksuelle overgreb, som havde gjort særligt indtryk.
- Majoriteten kender til den seksuelle lavalder på 15 år, og kun under to procent mener, at den seksuelle lavalder er under 15 år.

Er seksuelle overgreb noget, man taler med andre om – eller er det et tabu?

- I alt 60 % af deltagerne angiver, at seksuelle overgreb er et emne, de taler med venner og familie om, men der er stadig en stor gruppe, der ikke taler med venner og familie om emnet (40 %).
- Yngre og ældre taler i mindre grad om emnet sammenlignet med middelaldrene.
- Deltagerne med bopæl i bygd taler mindre om seksuelle overgreb med familie og venner sammenlignet med deltagerne med bopæl i by og gruppen uden for arbejdsmarkedet taler også i mindre grad om emnet sammenlignet med deltagerne i arbejde.

Hvor placerer befolkningen ansvaret for at gøre noget ved problemet?

- I alt 63 % mener, at det er forældrenes ansvar at forhindre seksuelle overgreb mod børn.
- I alt 39 % mener, at det også er forældrenes ansvar at handle på en mistanke om, at et barn bliver udsat for seksuelle overgreb.
- Besvarelserne vidner desuden om, at mange mener, at ansvaret ligger hos hele befolkningen.
- Undersøgelsen viser endvidere, at ansvaret placeres bredt hos alle instanser, samt person- og faggrupper, og at et særligt ansvar for at handle på en mistanke også placeres hos socialforvaltningen.

Hvilke holdninger har befolkningen til seksuelle overgreb i Grønland?

- I alt 47 % mener, at der bliver gjort nok for at forhindre seksuelle overgreb i Grønland, mens 35 % er uenig i dette.
- I alt 77 % mener, at seksuelle overgreb begået af børn mod børn er lige så alvorlige hændelser, som overgreb begået af voksne.
- Undersøgelsen viser, at der er en udbredt holdning til, at Qeerlaraaneg er grænseoverskridende, hvilket kvinder i lidt højere grad end mænd angiver. Holdningen er tydeligst blandt dem, der arbejder med børn og unge, samt blandt dem, der har et personligt kendskab til seksuelle overgreb.

Hvor meget tillid har befolkningen til det offentlige, når det handler om seksuelle overgreb mod børn?

- I alt 95 % mener, at det offentlige kan bidrage til, at barnet og familien får hjælp.
- I alt 93 % har tillid til, at det nytter noget at rapportere en mistanke om seksuelle overgreb til socialforvaltningen.

Hvilke faktorer har indflydelse på om befolkningen handler eller ikke handler på mistanke om seksuelle overgreb mod børn?

- I alt 95 % angiver, at de vil gøre noget, hvis de har mistanke om, at et barn bliver udsat for seksuelle overgreb.
- Godt 20 % angiver, at de er bange for konsekvenserne for sig selv og deres familie ved at melde en mistanke om seksuelle overgreb til en offentlig myndighed, kvinder i højere grad end mænd.
- I alt 27 % er bange for, hvad der kan ske med barnet, hvis man rapporterer om en mistanke om seksuelt overgreb til en offentlig myndighed.
- Begrundelserne for ikke at have talt med nogen omkring sin mistanke om, at et barn er blevet udsat for seksuelle overgreb er forskellige, men blandt de hyppigste udsagn er; mangel på indgående kendskab til, hvad der var sket; at man ikke fortalte det til nogen af hensyn til den krænkede, der ikke ønskede at andre skulle vide noget; manglende sted at henvende sig; eller at det var for sensitivt. Men også begrundelser som tavshedspligt, ikke at ville blande sig, usikkerhed omkring sagen, at den krænkede ikke ville fortælle det, at man skal passe på med, hvad folk siger, nævnes.

Hvad ved befolkningen om, hvor man kan henvende sig for hjælp eller information vedrørende seksuelle overgreb?

- I alt 23 % ved ikke, hvor man skal henvende sig, hvis man har en mistanke om eller kendskab til et barn, der er udsat for seksuelt overgreb eller anden form for omsorgssvigt.
- I alt 29 % ved ikke, hvor man kan henvende sig, hvis man har brug for at tale med nogen om at have været udsat for seksuelle overgreb.

I hvor høj grad er befolkningens holdninger og viden om emnet påvirket af et socialt engagement?

- Undersøgelsen viser, at socialt engagement til gavn for børn i lokalområdet, ansvarfølelse for børns ret til et godt liv og følelsen af fællesskab falder med faldende deltagelse i aktiviteter til gavn for børn i lokalområdet.
- Én ud af tre har en stærk følelse af fællesskab og sammenhold i lokalområdet, mens én ud af tre angiver en svag følelse af fællesskab. Deltagerne med bopæl i bygd angiver i højere grad en stærk fællesskabsfølelse, end deltagerne med bopæl i by, mens gruppen uden tilknytning til arbejdsmarkedet har en svagere fællesskabsfølelse end deltagerne i arbejde.
- I alt 57 % føler et personligt medansvar for, at børn i nærområdet har det godt.
- I alt 49 % er engageret i at sikre børns ret til et godt liv i nærområdet, mens 25 % i mindre grad eller slet ikke føler et medansvar eller ikke er engageret i børns ret til et godt liv.
- Deltagerne med bopæl i en bygd føler i højere grad et medansvar sammenlignet med byboere, mens deltagerne uden tilknytning til arbejdsmarkedet i mindre grad angiver dette sammenlignet med deltagerne i arbejde.
- Der er en forventelig sammenhæng mellem dét at have hjemmeboende børn og deltagelse i aktiviteter til gavn for børn, samt engagement i børns ret til et godt liv. Dog er der både blandt kvinder og mænd med hjemmeboende børn en forholdsvis stor andel, der sjældent eller aldrig deltager i den type af aktiviteter, henholdsvis 40 % mænd og 35 % kvinder.
- Af deltagerne med hjemmeboende børn angiver 20 %, at de i mindre grad eller slet ikke er engageret i børns ret til et godt liv.

Hovedkonklusioner

Baselineundersøgelsen viser, at én ud af fire deltagere har været udsat for seksuelle overgreb, hvilket bekræfter tidligere undersøgelser om, at omfanget af seksuelle overgreb er alvorligt og stort.

Undersøgelsen tegner et billede af, at seksuelle overgreb mod børn er et emne, der optager majoriteten af befolkningen og vidner om stor villighed og parathed til at engagere sig i indsatsen mod seksuelle overgreb mod børn, samt en vilje til at handle på en mistanke om seksuelle overgreb mod børn. Undersøgelsen viser dog, at der er plads til forbedringer i form af vedvarende oplysning om seksuelle overgreb og underretningspligten, samt en præcisering af underretningspligten. Resultaterne om deltagernes kendskab eller mistanke om seksuelle overgreb og manglende rapportering til offentlige myndigheder understreger behovet for øget fokus på og information om underretningspligten. Flere udtrykker desuden frygt for konsekvenserne for sig selv og deres familie ved at anmelde en mistanke om seksuelle overgreb til en offentlig myndighed, samt frygt for, hvad der kan ske med barnet, hvis man rapporterer om en mistanke om seksuelt overgreb til en offentlig myndighed. Endvidere viser undersøgelsen, at for en stor andel af dem, der har været udsat for seksuelle overgreb, er overgrebet ikke blevet anmeldt og endnu færre angiver, at krænkeren er blevet dømt.

Hovedparten mener, at det er forældrenes ansvar at forhindre seksuelle overgreb mod børn, samt at handle på en mistanke om overgreb. Endvidere viser undersøgelsen, at mange mener, at ansvaret ligger hos hele befolkningen. Næsten alle deltagere har tillid til at det offentlige kan bidrage til, at barnet og familien får hjælp, samt at det nytter at rapportere en mistanke om seksuelle overgreb til socialforvaltningen. En tredjedel mener ikke, at der bliver gjort nok for at forhindre seksuelle overgreb i Grønland. En vigtig forudsætning for at engagere sig lokalt eller på landsplan i forebyggelsen af seksuelle overgreb er, hvorvidt man vurderer det som et problem. Undersøgelsen viser, at både mænd og kvinder vurderer seksuelle overgreb mere som et generelt problem end et problem, der hvor de bor. Dette må formodes at have betydning for, hvor meget man engagerer sig lokalt i forebyggelsen af seksuelle overgreb.

Socialt engagement til gavn for børn i lokalområdet, ansvarsfølelse for børns ret til et godt liv og følelsen af fællesskab falder med faldende deltagelse i aktiviteter til gavn for børn i lokalområdet. Der ses også en sammenhæng mellem graden af deltagernes sociale engagement i nærområdet og andelen, der har haft en mistanke om seksuelle overgreb. Undersøgelsen peger således på, at en indsats med henblik på at styrke fællesskabsfølelsen i lokalsamfundet potentielt vil have en forebyggende effekt på seksuelle overgreb i form af øget opmærksomhed omkring og ansvarsfølelse for børn i lokalområdet. Dette såfremt indsatsen går hånd i hånd med mere oplysning om underretningspligten og viden om henvendelsessteder vedrørende en mistanke om seksuelle overgreb eller oplevet overgreb.